

Maade, at den ønsker at forvare sig imod, at den skulde blive opfattet, som om den ikke ansaa Statsbaneanlægget Langaa—Silkeborg—Bramminge for at være lige saa vigtigt og lige saa væsentligt som de to andre Statsbaneanlæg.

Maa jeg saa endelig til Slutning udtale min Glæde over en Udtalelse, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremkom med senere hen i sit Foredrag, i sit Gensvar til mig. Deri udtalte han nemlig, at hvis Situationen skulde forme sig saaledes, at der kunde blive Udsigt til Gennemførelse baade af Statsbaneanlægget Silkeborg—Bramminge og de her nævnte Privatbaner, skulde han ikke have noget derimod. Denne Udtalelse takker jeg ham for, og jeg haaber, baade paa Grundlag af denne Udtalelse fra den ærede Ordfører og ogsaa paa Grund af de Udtalelsér, som i Mødet i Gaar fremkom fra den højtærede Trafikminister, at vi under den fortsatte Behandling af det foreliggende Forslag maa komme til det Resultat, at disse Baneanlæg, som den jydsk Jernbanekommission har anbefalet, baade Statsbaneanlægget Silkeborg—Bramminge og disse private Baner, her er Tale om, maa blive fremmede samtidig. Hvis det sker, saa er jeg for mit Vedkommende tilfreds med Resultatet.

Nielsen-Kirkelund: Det er i Anledning af en Udtalelse af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at jeg har tilladt mig at begære Ordet. Den højtærede Minister udtalte nemlig, at det var ikke unaturligt, om ogsaa Banen fra Herning til Give blev Statsbane. En saadan Udtalelse vil selvfølgelig vække Haab hos de Mennesker, der bo i denne Egn, og som skulle nyde godt af denne Bane, om, at de nu kunne faa en Statsbane. Og jeg vil saa inderlig ønske, at dette Haab kunde opfyldes. Men jeg kan ikke undlade at tage Ordet, fordi jeg ved, at dersom Haabet ikke opfyldes og Banen ikke bliver gennemført, vil der komme Skuffelse i Stedet. Og disse Folk have nu flere Gange lidt Skuffelser; de have flere Gange haft Udsigt til at faa Baneforbindelse med Omverdenen, men de ere hidtil blevne skuffede. Privatbaneloven af 1894 aabnede jo Udsigt til, at de ad Jernbanevej kunne komme i Forbindelse med Omverdenen, men den paagældende Bane kunde ikke gennemføres, Pengene kunne ikke rejses. Den jydsk Jernbanekommission anbefalede derefter, at deres Bane skulde være Statsbane, og det af Regeringen i 1900 fore-

lagte Forslag gik ud paa det samme. Men Lovforslaget mødte Hindringer paa sin Vej, og det var oppe i Landstinget. Det siges i den Betænkning, som blev afgiven der oppe — og Ordføreren holdt ogsaa bestemt derpaa — at Banen maatte gennemføres som privat Bane, og jeg er ikke sikker paa, at Landstinget har forandret sin Anskuelse i den Henseende i de Aar, der ere henrundne, siden vi vedtog Holstebro—Herning-Banen som Statsbane. Jeg vilde ønske det, men jeg betvivler det. Men hvis nu Beboerneovre i den Egn slutte som saa: Ja, Ministeren har nu udtalt sig til Gunst for en Statsbane, saa faa vi den nok, tror jeg, de ville komme til at lide en Skuffelse. Jeg vilde meget hellere, at den højtærede Minister havde givet sin Tilslutning til det Forslag, som vi her behandle.

Den højtærede Minister nævnte en stor Sum, saa vidt jeg husker var det $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som de Forslag, vi her have til Behandling, og de øvrige, der vare indbragte her i Tinget, ville koste. Men nu er det faldet i den højtærede Ministers Lod baade som Finansminister og som Trafikminister for dette høje Ting at forelægge Forslag om Københavns Personbanegaard og andre Byggeforetagender, der ville koste Statskassen dobbelt saa mange Millioner at faa gennemført, som de Baneforslag, der her ere fremme til Behandling, og de øvrige, der ere forelagte for Rigsdagen. Jeg mener nu, at der er ogsaa noget af Danmark, der ligger uden for Københavns Volde, og naar vi skulle ofre saa mange Millioner inden for Københavns Volde, bør vi ogsaa se paa, hvad der kan fremme Erhvervslivet udenfor. Jeg er ingen Modstander af de forelagte Lovforslag om en Personbanegaard for København osv. Jeg tror, at Tiden kræver deres Gennemførelse. Men jeg mener, at naar vi i den Anledning skulle ofre saa meget fra hele Landet, saa maa vi ogsaa fordré, at der bliver taget Hensyn til det øvrige Lands Erhvervsliv. Og der er den Forskel mellem de Millioner, der skulle ofres til Jernbaneanlæg ude i Landet; og de Millioner, som det foreslaas at ofre her inde, at medens Jernbaneanlægene delvis ville forrente sig, idet der straks vil komme et Udbytte gennem Banens Indtægter, et Udbytte, som i Tidens Løb vil forøges, og som vil komme Statskassen til gode til Gengæld for de Penge, der ere anvendte, ville de Foretagender, der skulle iværksettes her inde, ikke yde noget ud over, hvad der ydes under de nuværende For-